

Брюксел, 2.8.2018
COM(2018) 565 final

2018/0297 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно позицията, която да се заеме от името на Европейския съюз на срещата на участниците в Споразумението за официално подкрепяните експортни кредити

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. ПРЕДМЕТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Настоящото предложение касае решението за позицията, която да се заеме от името на Съюза на срещата на участниците в Споразумението за официално подкрепяните експортни кредити („срещата на участниците“) във връзка с предвиденото приемане на решение по искането на Турция да стане участник в Споразумението за официално подкрепяните експортни кредити („Споразумението“) на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР).

2. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

2.1. Споразумението за официално подкрепяните експортни кредити

Споразумението, което няма задължителен характер („джентълменско споразумение“), е между ЕС, САЩ, Канада, Япония, Корея, Норвегия, Швейцария, Австралия и Нова Зеландия и неговата цел е да осигури рамка за реда за ползване на официално подкрепяните експортни кредити. На практика това означава, че с него се цели осигуряване на еднакви условия на конкуренция (при които конкуренцията се основава на цената и качеството на изнасяните стоки, а не на осигурените финансови условия) и премахване на субсидиите и изкривяванията на търговията във връзка с официално подкрепяните експортни кредити. Споразумението влезе в сила през април 1978 г. То е с неограничен срок на действие и въпреки че се ползва с административната подкрепа от секретариата на ОИСР, то не е акт на ОИСР¹.

Споразумението подлежи на редовни актуализации, за да се вземат предвид новите аспекти от развитието на техниката и политиката, които засягат експортните кредити в различни сектори. Споразумението беше транспонирано и поради това придоби правно задължителен характер в ЕС с Регламент (ЕС) № 1233/2011 на Европейския парламент и на Съвета^{2, 3}. Актуализациите се включват в законодателството на ЕС чрез делегирани актове съгласно член 2 от посочения регламент.

2.2. Срещата на участниците в Споразумението за официално подкрепяните експортни кредити

Член 67 от Споразумението предвижда: „Участниците преразглеждат редовно функционирането на Споразумението. При преразглеждането участниците проучват, наред с другото, процедурите за уведомяване, въвеждането и функционирането на системата на диференцирани сконтови проценти, правилата и процедурите в областта на обвързаната помощ, въпросите по приравняването, предходните ангажименти и евентуалното разширение на кръга на участниците в Споразумението“.

Европейската комисия представлява Съюза на срещата на участниците, където се взимат с консенсус решенията по всички изменения на Споразумението. Позицията на

¹ Както е определено в член 5 от Конвенцията на ОИСР.

² Регламент (ЕС) № 1233/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2011 г. за прилагането на определени насоки в областта на официално подкрепяните експортни кредити и за отмяна на решения 2001/76/ЕО и 2001/77/ЕО на Съвета (ОВ L 326, 8.12.2011 г., стр. 45).

³ В миналото предишните редакции на Споразумението на ОИСР са били транспонирани в правото на ЕС с решения на Съвета.

Съюза се приема от Съвета и се обсъжда с представителите на държавите членки в рамките на работната група за експортно кредитиране⁴.

2.3. Предвиденият акт на срещата на участниците в Споразумението за официално подкрепяните експортни кредити

Член 3 от Споразумението предвижда: „Настоящите участници могат да поканят за участие други държави, които са членки или съответно не членуват в ОИСР“. Турция е член на ОИСР от 2 август 1961 г.

С писмо от 20 септември 2017 г., адресирано до председателя на срещата на участниците в Споразумението, Турция поиска да стане участник в Споразумението.

Искането ѝ беше обсъдено на срещата на участниците в рамките на сесия с поверителен характер на 15 ноември 2017 г. Не беше взето решението, тъй като участниците, включително ЕС, нямаха позиция по въпроса.

През седмицата на 12 ноември 2018 г. на срещата на участниците в Споразумението трябва да се вземе решение по това искане от Турция („предвиденият акт“).

Предвиденият акт ще стане задължителен за страните в съответствие с член 67 от Споразумението.

3. Позиция, която да се заеме от името на Съюза

Турция е наблюдател към Споразумението от 2006 г.

Тя вече има задължението да съблюдава законодателството на ЕС за официално подкрепяните експортни кредити съгласно член 12 от Споразумението за митнически съюз между ЕС и Турция, който предвижда:

„По отношение на държави, които не са членки на Общността, Турция прилага разпоредби и мерки за изпълнение, които по същество са сходни с тези на търговската политика на Общността, посочени в следните регламенти: [...] — Решение 93/112/ЕИО на Съвета (официално подкрепяните експортни кредити)⁵“.

Понастоящем Решение 93/112/ЕИО на Съвета е заменено с Регламент (ЕС) № 1233/2011 и дори ако законодателството на Турция не е приведено напълно в съответствие с това на ЕС във връзка с експортните кредити (както е заявено още в доклада от 2016 г. за Турция⁶), приемането на държавата за участник в Споразумението на ОИСР ще увеличи натиска върху Турция с оглед на спазването на тези правила. Тъй като правилата за официално подкрепяните експортни кредити се приемат с консенсус на срещата на участниците в Споразумението, Турция ще бъде изцяло включена в процеса на вземане на решенията, след като стане участник.

На последно място, Турция е член на международната работна група за експортно кредитиране, създадена през 2012 г. с оглед на договарянето на нови правила за експортните кредити с участието на държави с бързо развиваща се икономика, които не са членки на ОИСР, където тя участва активно и подкрепя позицията на ЕС.

Поради това искането на Турция да стане участник в Споразумението следва да се подкрепи.

⁴ Решение на Съвета относно създаване на Група за координиране на политиките за кредитно застраховане, кредитни гаранции и финансови кредити, ОВ 66, 27.10.1960 г., стр. 1339/60.

⁵ ОВ L 44, 22.2.1993 г., стр. 1

⁶ SWD(2016) 366 final.

4. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ

4.1. Процесуалноправно основание

4.1.1. Принципи

В член 218, параграф 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) се предвижда приемането на решения за установяване на „позициите, които трябва да се заемат от името на Съюза в рамките на орган, създаден със споразумение, когато този орган има за задача да приема актове с правно действие, с изключение на актовете за допълнение или изменение на институционалната рамка на споразумението“.

Понятието „актове с правно действие“ включва актове с правно действие по силата на нормите на международното право, които уреждат съответния орган. То включва и инструменти, които нямат обвързващ характер съгласно международното право, но са „годни да окажат съществено въздействие върху съдържанието на приеманата от законодателя на Съюза нормативна уредба“⁷.

4.1.2. Прилагане в конкретния случай

Актът, който срещата на участниците трябва да приеме, представлява акт с правно действие. Предвиденият акт може да окаже решително въздействие върху съдържанието на правото на ЕС по силата на член 2 от Регламент (ЕС) № 1233/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2011 г. за прилагането на определени насоки в областта на официално подкрепяните експортни кредити и за отмяна на решения 2001/76/ЕО и 2001/77/ЕО на Съвета, където се предвижда: „Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 3 за изменение на приложение II в резултат на измененията на насоките, договорени от участниците в споразумението“.

Поради това процесуалноправното основание за предложеното решение е член 218, параграф 9 от ДФЕС.

4.2. Материалноправно основание

4.2.1. Принципи

Материалноправното основание за дадено решение съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС зависи преди всичко от целта и съдържанието на предвидения акт, във връзка с който се заема позиция от името на Съюза. Ако предвиденият акт преследва две цели или се състои от две части и ако едната от целите или частите може да се определи като основна, докато другата е само акцесорна, решението съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС трябва да се основава на едно-единствено материалноправно основание, а именно на изискваното от основната или преобладаващата цел или част.

4.2.2. Прилагане в конкретния случай

Целта и съдържанието на предвидения акт са свързани с общата търговска политика. Поради това материалноправното основание за предложеното решение е член 207.

4.3. Заключение

Правното основание за предложеното решение следва да бъде член 207 във връзка с член 218, параграф 9 от ДФЕС.

⁷ Решение на Съда от 7 октомври 2014 г., Германия/Съвет, С-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, т. 61 — 64.

5. ПУБЛИКУВАНЕ НА ПРЕДВИДЕНИЯ АКТ

Тъй като с акта на срещата на участниците ще се внесат изменения в Споразумението, е целесъобразно след приемането му този акт да се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно позицията, която да се заеме от името на Европейския съюз на срещата на участниците в Споразумението за официално подкрепяните експортни кредити

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 207 във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) Споразумението за официално подкрепяните експортни кредити („Споразумението“) беше транспонирано и поради това придоби правно задължителен характер в ЕС с Регламент (ЕС) № 1233/2011 на Европейския парламент и на Съвета^{8, 9}.
- (2) Съгласно член 3 от Споразумението на срещата на участниците в Споразумението може да се приеме решение за поканване на други държави, които са членки на ОИСР, да станат участници в Споразумението.
- (3) На 20 септември 2017 г. Турция обяви намерението си да стане участник в Споразумението.
- (4) По време на 140-та сесия (седмицата на 12 ноември 2018 г.) на срещата на участниците в Споразумението трябва да се приеме решение по искането на Турция да стане участник в Споразумението.
- (5) Целесъобразно е да се определи позицията, която да се заеме от името на Съюза на срещата на участниците в Споразумението, тъй като предвиденото решение ще може да окаже решително въздействие върху съдържанието на правото на Съюза по силата на член 2 от Регламент (ЕС) № 1233/2011.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Позицията, която да се заеме от името на Съюза на 140-та сесия на срещата на участниците в Споразумението за официално подкрепяните експортни кредити, е да се одобри искането на Турция да стане член в Споразумението за официално подкрепяните експортни кредити.

⁸ Регламент (ЕС) № 1233/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2011 г. за прилагането на определени насоки в областта на официално подкрепяните експортни кредити и за отмяна на решения 2001/76/ЕО и 2001/77/ЕО на Съвета (ОВ L 326, 8.12.2011 г., стр. 45).

⁹ В миналото предишните редакции на Споразумението на ОИСР са били транспонирани в правото на ЕС с решения на Съвета.

Член 2

Адресат на настоящото решение е Комисията.

Съставено в Брюксел на [...] година.

*За Съвета
Председател*